

[Chr. Thomsen.]

1972-73. Jeg tror, man må erkende, at i praksis ligger det sådan, at man ikke kan bygge hurtigere derude. Man må have den nødvendige tid til at bygge skolen på bedst mulig måde, og derfor kan jeg tiltræde den del af lovforslaget. Men jeg vil om forslaget om ophævelse af stk. 2 sige: hvorfor ikke færdigbygge på Frederiksberg til de påtænkte 1.300 studerende og så afvente udviklingen indtil 1973 og se, hvad prognoserne så viser? Så var der tid til på det tidspunkt at tage den endelige stilling, når man måske havde en sikrere og bedre viden om, hvor udviklingen går hen. Jeg kan sige for socialdemokratiets vedkommende, at for den sidste del af lovforslaget, ophævelsen af stk. 2, ønsker vi en betydelig bedre begrundelse, og vi ønsker bedre oplysninger, ikke mindst af økonomisk art, bl. a. om, hvad det endelige sluttal vil blive for skolen på Frederiksberg, før vi kan tiltræde ophævelsen af stk. 2.

Jeg er da helt klar over, at hvis flertallet vedtager, at der ikke skal bygges nogen skole i Odense, så vil det være en stor skuffelse for Odense. En lille trøst kan det vel være, at Odense vel nok netop på grund af landbohøjskolen ved placeringen af det tredje universitet fik en fortrinsret. Man siger jo, at intet er så galt, at det ikke er godt for noget. Jeg tror, at alle vi, der ønsker en bedre landsdelsfordeling af universiteter og højere læreanstalter, af denne sag kan lære i forvejen at tage os i agt for den kompakte modstand, vi vil møde fra bestemte kredse, hver eneste gang der er tale om at placere noget nyt et andet sted. Men jeg erkender, at udviklingen er i gang, og at der stadig væk sker fremskridt, for det må vel betragtes som store fremskridt, når man i det storkøbenhavnske område lader tanker flyve ud over Valby Bakke, helt til Roskilde.

Niels Ravn: Når vi i dag skal behandle et forslag om en så drastisk ændring af loven af 1961 om udbygning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole, så skyldes det i hvert fald ikke, at lovforslaget, dengang det blev gennemført, ikke fik en grundig udvalgsbehandling. Det fik en udvalgsbehandling, der strakte sig over hele 3 folketingssamlinger, og udvalget fik under den daværende land-

brugsministers, tingets nuværende højtærede formands, ledelse rige muligheder for at studere problemet, ja, jeg kan sige både i ind- og udland, så det var altså efter meget nøje og grundige overvejelser, folketinget i 1961 traf sin beslutning. Det konservative folkeparti gav, allerede da forslaget først blev fremsat i 1958-59, udtryk for, at vi ønskede en fuldstændig udflytning af landbohøjskolen. Jeg må måske her i en parentes nævne, at jeg da personlig ikke havde den samme opfattelse, og det skyldes måske i nogen grad, at der, når man er udgået fra en læreanstalt og har tilbragt en række af sine gode ungdomsår dér, er en vis patriotisme med i spørgsmålet. Men efterhånden som udvalgsarbejdet skred frem, blev jeg også enig i den opfattelse, at en fuldstændig udflytning af skolen ville være det rigtige. Jeg kan i den forbindelse helt tilslutte mig de udtalelser, hr. Chr. Thomsen for lidt siden fremkom med om, at det er mærkeligt, at en skole af denne karakter, der for alle studieretningers vedkommende må arbejde i den nøjeste sammenhæng med jordbrugs- erhvervet ude i landet, skal være placeret på Frederiksberg, som det åbne land glider længere og længere bort fra, alt efter som udviklingen skrider frem.

Men det er sådan set i dag at græde over spildt mælk, og selv om det er med dyb beklagelse, at jeg i dag må give tilslutning til dette lovforslag, så ser jeg, efter som udviklingen er gået, ikke nogen anden udvej.

Det var jo en stærk tale, hr. Chr. Thomsen holdt her i dag om udflytning. Jeg beklager, at hr. Chr. Thomsen ikke i 1961 som ordfører for socialdemokratiet, da dette parti var regeringsparti, kunne holde den samme stærke tale, som han holdt her i dag, for så havde landbohøjskolen eller i hvert fald begyndelsen til en ny landbohøjskole ligget på Fyn i dag. Da kunne hr. Chr. Thomsen ikke holde denne tale, og derfor fik vi kompromisløsningen med den delte skole. Uanset den udvikling, der er i gang inden for landbruget — og her er jeg igen enig med hr. Chr. Thomsen i, at vi i og for sig ikke får brug for færre ledere inden for landbruget — har vi i det konservative folkeparti aldrig troet, at der her i landet ville være behov for en delt skole på disse områder. Derfor gik vi dengang ind for udflytningen, og vi kunne ikke stemme for kompromisløsningen